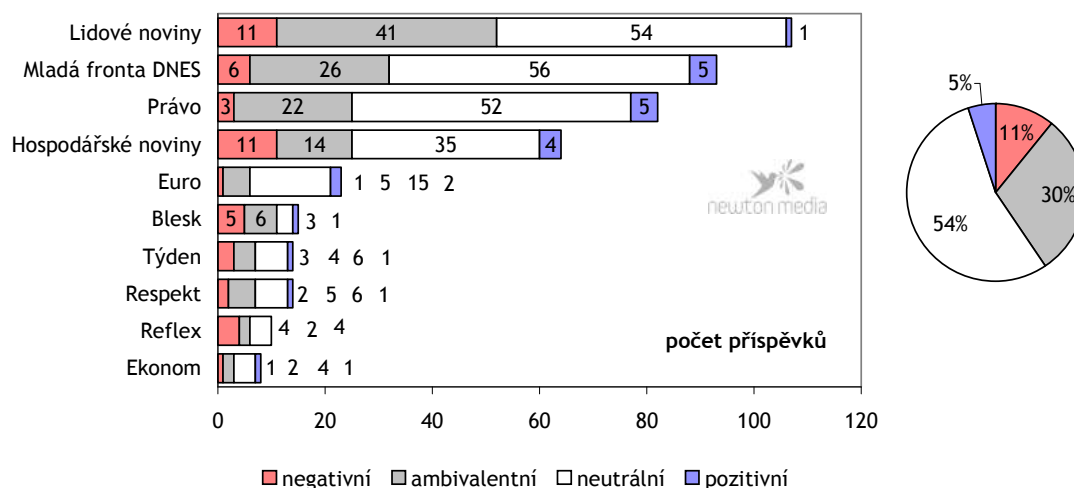

Červnový obraz předsednictví: Loučení bez fanfár

Jak zjistila analýza společnosti **Newton Media**, červnový obraz evropského předsednictví ČR byl do značné míry ovlivněn bilancováním českého půlroku v čele Unie. Tato skutečnost se mimo jiné odrazila ve vysokém podílu ambivalentních příspěvků (30 %) na publicitě předsednictví. Bilancující příspěvky často vyzdvihovaly nasazení týmu Mirka Topolánka při řešení lednové plynové krize, jeho boj proti protekcionismu v ekonomice či výsledky červnového summitu, kterému předsedal Jan Fischer. Někteří publicisté též ocenili český důraz na energetickou bezpečnost nebo skutečnost, že díky předsednictví navštívil Prahu nový americký prezident Barack Obama. Pokud pomíneme pád Topolánkovy vlády, který podle většiny komentátorů s konečnou platností rozhodl o nepříznivém hodnocení našeho předsednictví v očích okolního světa, staly se častým terčem kritiky plastika Entropa, heslo Evropě to osladíme a osoba prezidenta Václava Klause. Ve sledovaných titulech se nezdřídka objevovaly názory, že zatímco čeští úředníci předsednictví zvládli velmi dobře, politici propadli. Co se týče oné viny politiků, kritizována byla hlavně ČSSD v čele s Jiřím Paroubkem, jež iniciovala hlasování o nedůvěře vládě uprostřed českého předsedání EU. Podle některých komentátorů se však jednalo o selhání celé domácí politické reprezentace, která nedokázala uzavřít dohodu o neútočení během předsednického pololetí.

Červen nebyl v porovnání s předcházejícími měsíci již tak bohatý na významné události spjaté s předsednictvím. Velké pozornosti se dostalo závěrečnému summitu v Bruselu, na němž se jednalo hlavně o ratifikaci Lisabonské smlouvy a o osobě nového šéfa Evropské komise. Pokud se sledované deníky a týdeníky rozhodly hodnotit výkon týmu Jana Fischera při řízení posledního „českého“ summitu, přikláněly se většinou k pozitivnímu hodnocení. Podle některých analytiků se nové vládě nakonec povedlo vylepšit pádem vlády pošramocenou reputaci českého předsednictví. Druhou výraznou červnovou kauzou se stala výprava evropské parlamentní delegace v čele s Miloslavem Vlčkem na Blízký východ. Šéf české dolní komory se dostal pod palbu kritiky kvůli schůzce svých poradců s představiteli palestinského hnutí Hamás. České předsednictví tak trochu symbolicky začínalo i končilo na Blízkém východě. Zatímco v lednu museli Češi po svém nástupu do čela Unie ihned řešit válku v Gaze, v červnu se loučili dle médií rozpačitou misí předsedy Sněmovny Vlčka.

Medializace předsednictví v jednotlivých titulech

Graf nalevo zachycuje červnovou publicitu českého předsednictví ve vybraných titulech s ohledem na hodnotové zabarvení příspěvků. Výšečový graf napravo ukazuje poměr hodnotově zabarvené medializace předsednictví ve všech sledovaných titulech. V jednotlivých příspěvcích byly hodnoceny pouze pasáže týkající se samotného předsednictví.

V průběhu prvního pololetí se o naše předsednictví nejčastěji zajímaly **Lidové noviny**. Stejně jako v předcházejících měsících i v červnu se většina negativních a nejednoznačných článků publikovaných v tomto

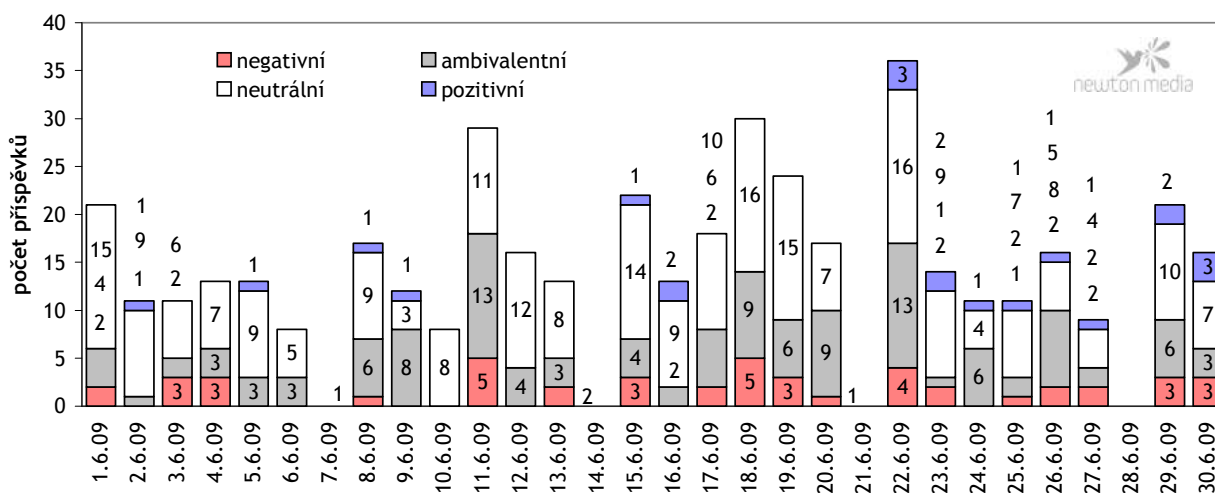
deníku soustředila na poškozený obraz ČR kvůli pádu vlády uprostřed jejího evropského mandátu. Kritice neušly ani symboly českého předsednictví, jež ztělesňovaly plastika Entropa a heslo Evropě to osladíme. Lidové noviny dále odkazovaly na nepříznivý pohled zahraničních médií na české předsednictví. Na stránkách zmíněného listu se také objevovaly negativně zabarvené zmínky o „zpackaném“ (11.6.2009) či „neúspěšném“ (26.6.2009) předsednictví. LN jako jediný ze sledovaných titulů uveřejnily kritický názor na postoj evropského předsednictví ČR k iránskému režimu, jenž údajně zfalšoval prezidentské volby. Podle komentátora deníku Zbyňka Petráčka mohlo české vedení EU „*aspoň vydat jasné prohlášení bez servítků a mlžení*“ (18.6.2009). Ambivalentní příspěvky často bilancovaly český půlok v čele Evropské unie, dále pak připomínaly kontroverzní misi předsedy Sněmovny Miloslava Vlčka na Blízký východ či vztah české hlavy státu k evropskému předsednictví. Počet pozitivních příspěvků otiskovaných v LN od začátku ledna postupně klesal. Zatímco v lednu se jich v tomto deníku vyskytlo 35, v červnu už byla zaznamenána pouze jedna pozitivní reference. Jednalo se o krátkou zprávu o chvále českého předsednictví z úst polského prezidenta Lecha Kaczyńskiego (30.6.2009). O prvenství v počtu pozitivních příspěvků (5) se podělily **Mladá fronta DNES** a **Právo**. Prvně jmenovaný deník poskytl prostor aktérům předsednictví, kteří v autorských článcích poukázali na klady českého šéfování EU (Štefan Füle 5.6.2009 a Jan Fischer 22.6.2009). **MF DNES** dále ve svých regionálních přílohách kladně informovala o zasedání evropských ministrů zemědělství v Brně (Jižní Morava 2.6.2009) a o dubnovém summitu unijních ministrů v Mariánských Lázních (Kraj Karlovarský 24.6.2009). Pátý kladně laděný článek z MF DNES se vztahoval k výkonu Miroslava Kalouska v roli předsedy rady ministrů financí (16.6.2009). Tři z pěti pozitivních příspěvků uveřejněných v **Právu** měly formu rozhovoru s aktéry předsednictví (Mirek Topolánek, Václav Bartuška a Václav Klaus). Ve zpravodajské části deníku pochválil české předsednictví slovenský prezident Gašparovič (30.6.2009).

Negativní a ambivalentní články z MF DNES často připomínaly vykojení českého předsednictví způsobené vyslovením nedůvěry vládě Mirka Topolánka v Poslanecké sněmovně. Politolog Lukáš Macek udělil ČR „*pětku za předsednictví*“ (MF DNES 18.6.2009). Komentátor deníku Michal Musil přičítal hlavní vinu za poškození obrazu předsednictví šéfovi ČSSD Jiřímu Paroubkovi, který „*svrhl Topolánkův kabinet*“ (22.6.2009). Značné pozornosti se na stránkách Mladé fronty DNES dostalo misi Miloslava Vlčka na Blízký východ. Jak informovala česká média, část Vlčkovy delegace se setkala s představiteli hnutí Hamás, které je Evropskou unií považováno za teroristickou organizaci. Touto kauzou se zabírala přibližně čtvrtina ambivalentních příspěvků publikovaných v MF DNES. V porovnání s předešlým obdobím byl zaznamenán nezvykle nízký výskyt negativních příspěvků v deníku Právo. Příčinu lze hledat i v tom, že oproti jiným deníkům Právo tolik nepřipomínalo nepříznivé důsledky pádu vlády v poločase předsednictví. Až na výjimky zde chyběly i články bilancující české předsedání Unii. Jednou z výjimek byl například ambivalentně laděný text (24.6.2009) senátora za ČSSD Jiřího Dienstbiera, který na jedné straně kritizoval Mirka Topolánka za postup při řešení lednové plynové krize, aby na straně druhé chválil Jana Fischera za důstojné dokončení předsednictví. Poměrně vysokým podílem negativních příspěvků (17 %) se vyznačovala publicita předsednictví v **Hospodářských novinách**. Tyto články se věnovaly převážně hodnocení končící předsednické země EU (např. „*Konec českého utrpení*“ 18.6.2009), kritice neušla ani setkáním s Hamásem poznamenaná blízkozápadní cesta parlamentní delegace v čele s Miloslavem Vlčkem. Tři ze čtyř pozitivních příspěvků pocházejících z HN příznivě hodnotily výkon premiéra Jana Fischera na červnovém zasedání Evropské rady v Bruselu (např. „*Předsednictví končí úspěchem*“ 16.6.2009). Ve čtvrtém kladně zabarveném článku redaktorka Lucie Tvarůžková načrtla netradiční portrét Alexandra Vondry, Mirka Topolánka a Karla Schwarzenberga coby hlavních tváří našeho předsednictví („*O českém Richelieuovi, Valachovi a playboyovi z Vídně*“ (22.6.2009).

Třetina medializace předsednictví v deníku **Blesk** měla negativní zabarvení. Mezi náměty negativních příspěvků se řadily i údajné fotografie Mirka Topolánka, jenž se měl pohybovat nahý v areálu vily italského premiéra Berlusconiho na Sardinii. Některá média přičítala uveřejnění fotografií k tíži českému předsednictví, přestože Mirek Topolánek navštívil svého tehdejšího italského kolegu již před rokem. Jediný pozitivní příspěvek z deníku Blesk obsahoval výrok Jana Fischera, jenž české působení v čele Evropské unie označil za úspěšné. Ze sledovaných týdeníků byl k evropskému předsednictví ČR nejkritičtější **Reflex** (4 negativní příspěvky). Zde je nutno poznamenat, že kritika tohoto časopisu nemířila ani tak na samotné aktéry jako spíše na ty, kteří způsobili střídání vlád v průběhu předsednictví. Výjimku představoval negativně laděný článek o výpravě předsedy Poslanecké sněmovny Miloslava Vlčka na Blízký východ („*Katastrofa v Palestině*“ 18.6.2009). Mírnou převahou pozitivních nad negativními příspěvky (2:1) se vyznačovala publicita předsednictví v týdeníku **Euro**. Kladný ohlas měly český podíl na tvorbě legislativních návrhů týkajících se regulace finančních trhů („*Historický úspěch*“ 8.6.2009) a seminář, jež uspořádalo ministerstvo obrany společně s Evropskou obrannou agenturou (22.6.2009). Naopak nepříznivě vyzněl pro český půlok v čele EU rozhovor s Martinem Pánkem z gastronomické skupiny Vyšehrad. Redaktor Eura Tobiáš Tvrdek se v jedné z otázek zmínil o „*zpackaném předsednictví*“ (29.6.2009).

Časopis Týden se ve třech negativních příspěvcích soustředil na „ostudu“ způsobenou pádem vlády v polovině předsednictví, na výpravu parlamentní delegace vedené Miloslavem Vlčkem na Blízký východ a na kritiku českého šéfování EU na stránkách britského listu Financial Times. V Týdnu se vyskytl jediný pozitivní příspěvek, jenž zohledňoval výrok Mirka Topolánka chválicího výkon jeho předsednického týmu (29.6.2009). Respekt přinesl rozhovor se švédským velvyslancem v ČR Rolfem Ericssonem, který ocenil, jak Češi „velmi dobře zvládli rusko - ukrajinskou plynovou krizi“ (29.6.2009). Náměty dvou negativních příspěvků se stalo setkání části Vlčkovy parlamentní delegace s představiteli palestinského hnutí Hamás, respektive neschopnost tuzemské politické reprezentace uzavřít dohodu o klidu zbraní během evropského předsednictví. Týdeník Ekonom publikoval po jednom pozitivním a negativním příspěvků. Kladně zabarvený příspěvek vyzdvihl působení českého expremiéra ve funkci předsedy Rady EU: „Mirek Topolánek sice není takový šarmér jako Nicolas Sarkozy, za to se z něho za pět měsíců stal docela obstojný vyjednávač“ (25.6.2009). Autor negativního příspěvku odkazoval na „zkažené“ české předsednictví.

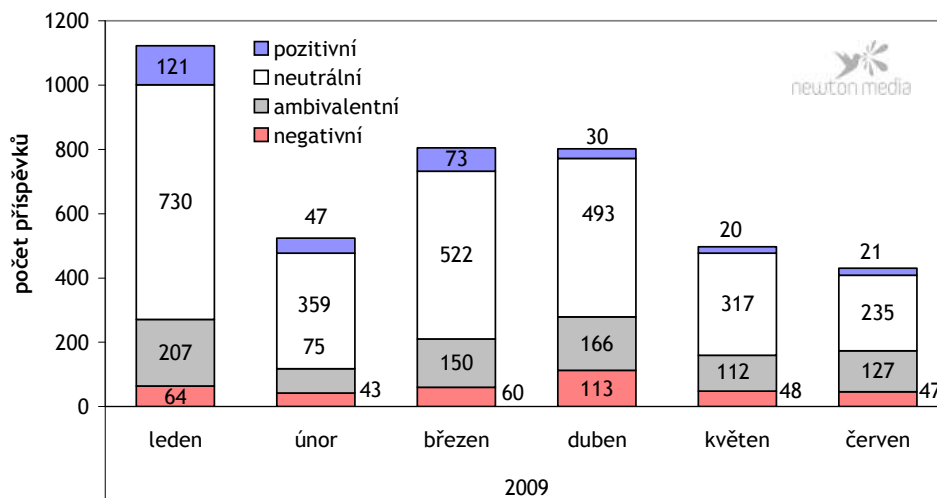
Vývoj medializace

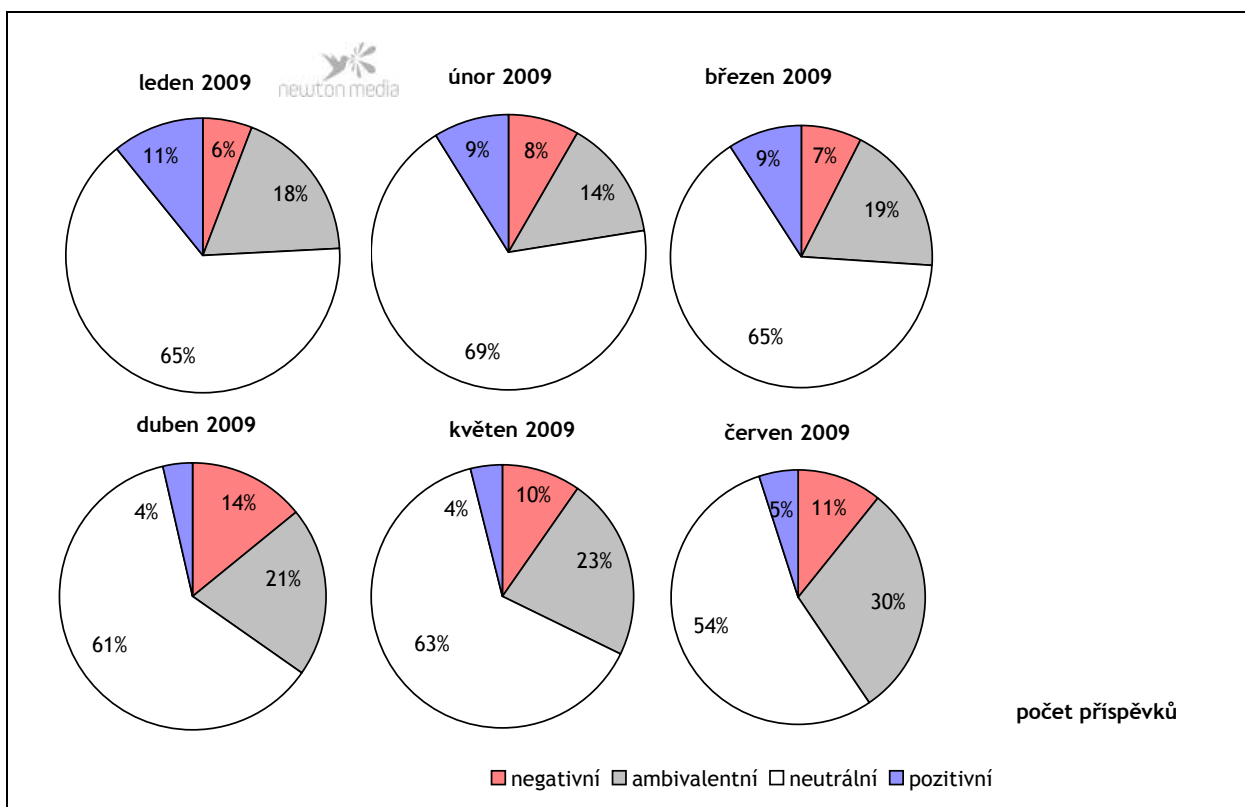
Graf znázorňuje vývoj medializace českého předsednictví v období od 1.6.2009 do 30.6.2009. Vzhledem k tomu, že do analýzy byly zahrnuty pouze deníky a týdeníky, dosahovala publicita předsednictví nulových hodnot vždy o nedělích a o svátcích, kdy tato tištěná periodika nevycházejí.

Největší zájem o české předsednictví byl pozorován v pondělí 22.6.2009, kdy sledované tituly otiskly celkem 36 příspěvků. K častým námětům patřily ohlasy na první a zároveň i poslední summit pod vedením Jana Fischera. Další příspěvky datované 22.6.2009 se zaměřily například na hudební festival United Islands of Prague, v rámci něž Česko předalo Švédsku pomyslný štafetový kolík předsednictví EU („Češi Švédům předali štafetu, soudek piva“ Lidové noviny 22.6.2009). Jak upozornila média, české předsednictví zastupovali Alexandr Vondra a Štefan Füle, švédské království reprezentoval velvyslanec Rolf Ericsson.

Vývoj medializace předsednictví v prvním pololetí roku 2009

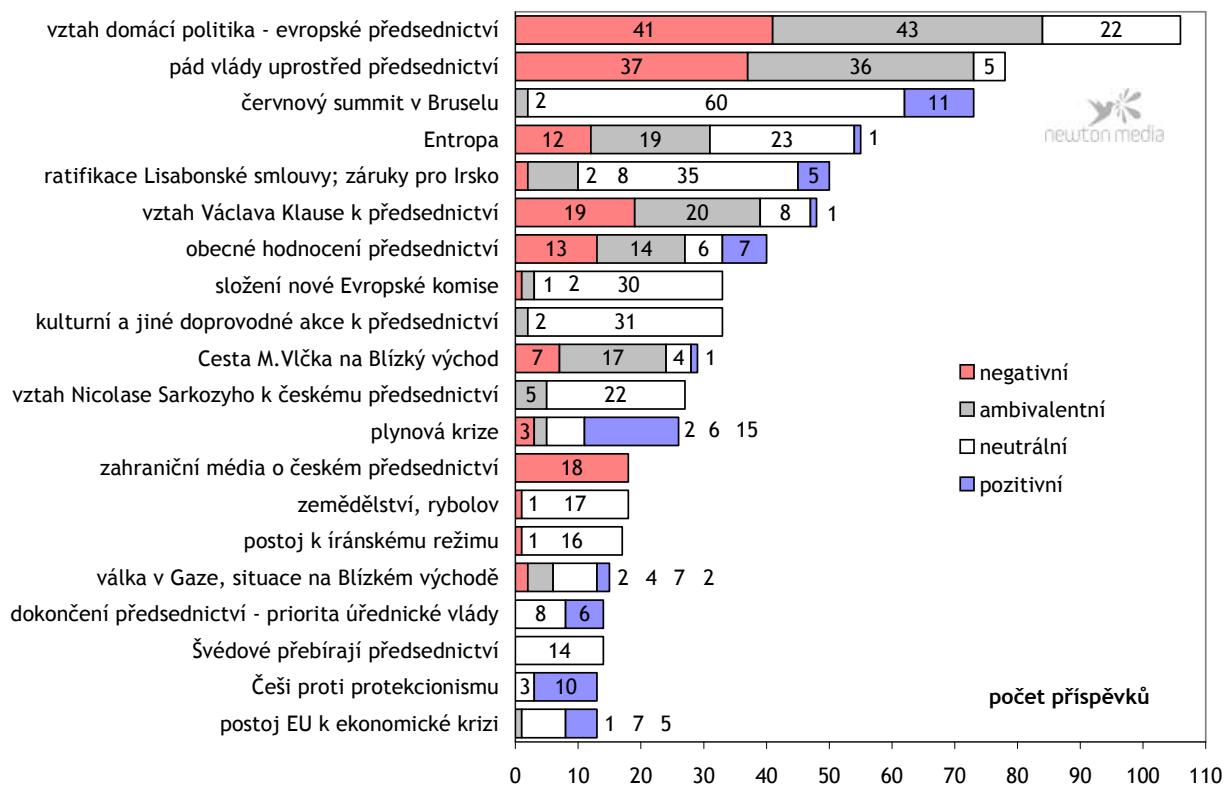
Graf představuje vývoj medializace českého předsednictví v prvním pololetí roku 2009 s ohledem na hodnotové zabarvení příspěvků.

Graf porovnává poměr hodnotově zabarvené medializace evropského předsednictví ČR v jednotlivých měsících roku 2009.

Od března zájem sledovaných médií o české předsednictví s každým dalším měsícem klesal. Vysoký podíl ambivalentních příspěvků na červnové medializaci souvisel do značné míry s bilancováním našeho předsednictví, kdy média rozebírala klady i zápory české vlády nad Evropou.

Tematické členění medializace předsednictví (červen 2009)

Graf ukazuje nejmedializovanější témata a kauzy spjaté s českým předsednictvím. K jednomu příspěvku mohlo být přiřazeno i více kauz. Hodnotové zabarvení jednotlivých kauz se nemuselo shodovat s celkovým vyzněním příspěvku.

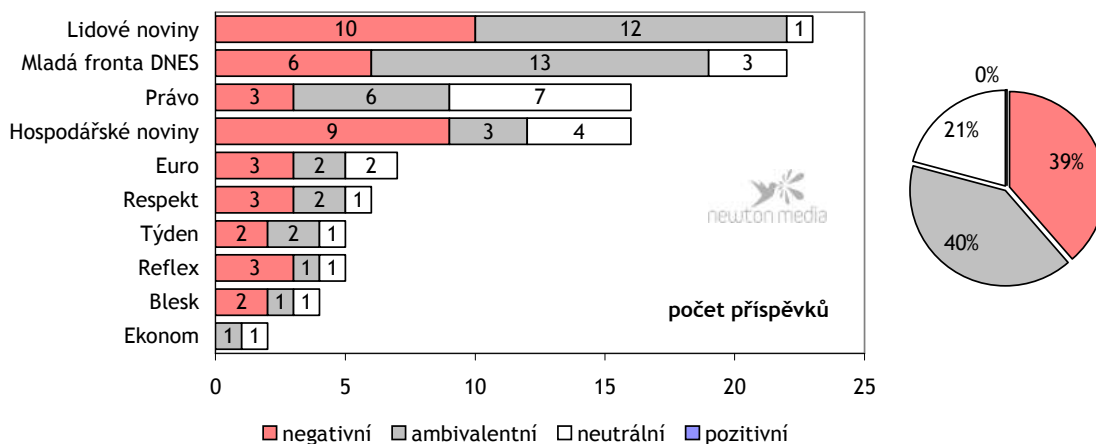
Žebříčku témat již čtvrtý měsíc za sebou dominoval **vztah domácí politiky k evropskému předsednictví**. Příčina byla stále táž - následky pádu vlády na pozici ČR jakožto předsednické země EU. Z novějších kauz se dostal do popředí **červnový summit v Bruselu**, s nímž souvisely i další dvě kauzy **ratifikace Lisabonské smlouvy; záruky pro Irsko** a **složení nové Evropské komise**. V závěru českého předsednictví poutal pozornost médií doposud spíše nenápadný aktér, předseda dolní komory Miloslav Vlček, jehož **cestě na Blízký východ** věnovala média poměrně velkou pozornost, a to zejména kvůli schůzce některých Vlčkových spolucestujících se zástupci hnutí Hamás.

Při posuzování českého předsednictví dávala média na jednu misku vah řešení **plynové krize**, boj proti **protekcionismu** a **červnový summit**, tedy akce, v nichž Češi podle většiny novinářů a publicistů uspěli. Na druhou misku vah pak byly zpravidla kladeny neuspořádané domácí poměry předsednické země, symboly předsednictví zahrnující plastiku **Entropa** či heslo **Evropě to osladíme** a konečně **osoba českého prezidenta**. Ten se stal pro mnohá média, a zejména pak ta zahraničí, z nichž české deníky hojně citovaly, jakýmsi zlosynem, jenž má zájem na neúspěchu českého předsednictví a potažmo i na zastavení evropské integrace. Kateřina Šafaříková k tomu podotkla: „*Prezidentův stín visel nad předsednictvím jako prokletí - mnohdy neoprávněně, vůči vládě i vůči Hradu, kterému se připisovalo často větší než skutečné d'abelství a větší než skutečný vliv*“ (LN 20.6.2009).

Celkově nejednoznačného přijetí se stále dostávalo postupu našeho předsednictví během **války v pásmu Gazy** na přelomu roku. Zatímco někteří pokládali českou diplomatickou snahu za první neúspěch předsednické země, která se navíc nechala zastínit paralelní misí francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho, druzí oceňovali české nasazení s tím, že o moc více se v dané situaci dělat nedalo.

Podrobnější náhled na vybrané kauzy

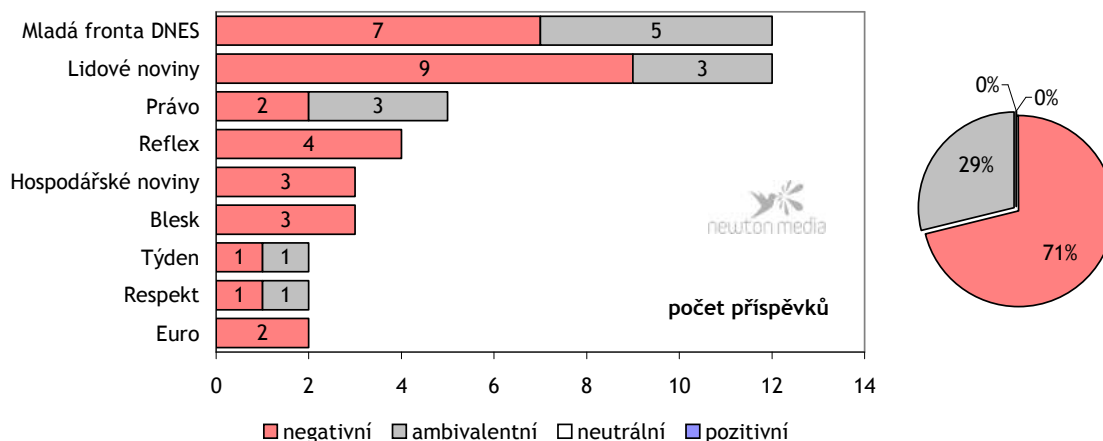
Vztah domácí politika - evropské předsednictví

Graf nalevo ukazuje, jak vztah domácí politiky k evropskému předsednictví hodnotily jednotlivé tituly. Graf napravo ilustruje poměr hodnotově zbarvené medializace dané kauzy ve všech sledovaných denících a týdenících.

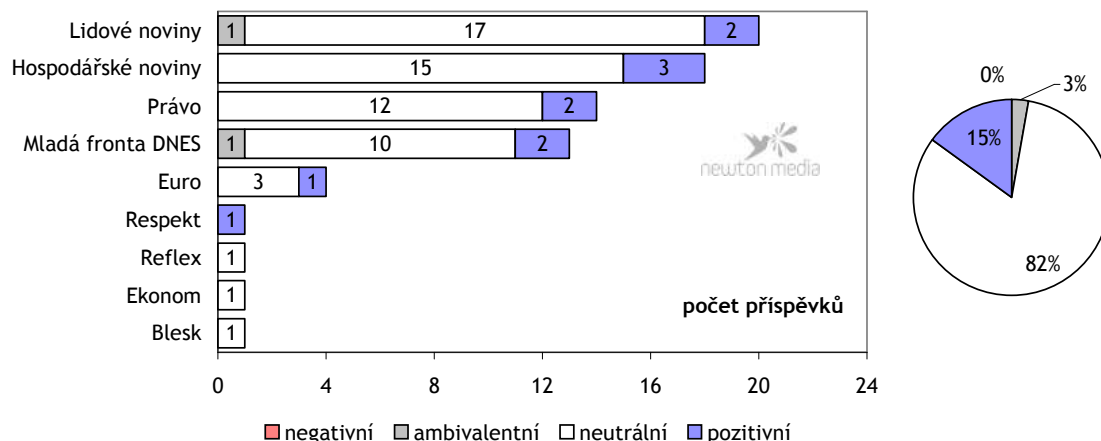
Od březnového hlasování o nedůvěře Topolánkově vládě se stala domácí politika alfa a omegou všech článků hodnotících výkon ČR v čele Evropské unie. O tom, že je „předsednictví dávno ztracené“, ujistil české čtenáře i polský politolog Piotr Kaczynski (LN 20.6.2009). Díky pádu vlády hodnotili české předsednictví jako neúspěšné i ti, kteří jinak oceňovali výkon předsednických týmů Mirka Topolánka a Jana Fischera. Podle většiny komentátorů bude Česko těžko napravovat pověst země, která je schopna kvůli partikulárním zájmům poškodit evropskou věc. Za hlavního viníka tohoto stavu byla zpravidla označována opozice v čele s předsedou ČSSD Jiřím Paroubkem, občas sklídl kritiku i prezident Václav Klaus, jenž podle některých komentátorů nepřímo přispěl k pádu vlády. Jen výjimečně se objevovaly názory, že svůj díl viny nese i bývalá vláda, která s opozicí neuzavřela dohodu o neútočení v době předsednictví (např. Respekt 1.6.2009).

Hodnocení aktérů pádu vlády - s ohledem na evropské předsednictví

Graf nalevo znázorňuje, jak se jednotlivé tituly stavěly k rozhodnutí opozice vyslovit nedůvěru vládě, jež právě předsedá Evropské unii. Výšečový graf ukazuje poměr hodnotově zbarvených příspěvků o tomto kroku opozice ve všech sledovaných titulech.

Červnový summit v Bruselu

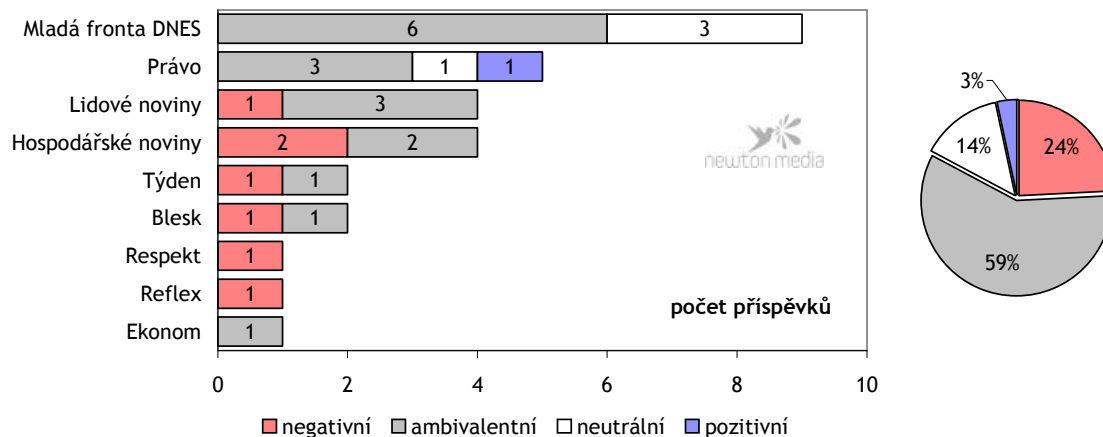
Graf nalevo ukazuje, jak červnovou Evropskou radu v Bruselu posuzovaly jednotlivé tituly. Graf napravo zachycuje poměr hodnotově zabarvené medializace dané kauzy ve všech sledovaných denících a týdenících.

České předsednictví vyvrcholilo červnovým summitem v Bruselu, na němž se řešila hlavně budoucnost Lisabonské smlouvy a otázka, kdo stane v čele nové Evropské komise. Zatímco v druhém bodě víceméně panovala shoda na osobě dosavadního šéfa EK José Manuela Barrosa, o poznání vzrušenější diskuse se vedla nad právní formou záruk pro Irsko, jež se chystá na opakované referendum o Lisabonské smlouvě. Do tohoto odborného sporu se vložil český prezident Václav Klaus, podle něhož je „irský“ dodatek změnou smlouvy, která by tak měla být znovu ratifikována ve všech unijních státech. Evropská rada však nakonec dospěla k názoru, že o tomto dodatku rozhodnou jednotlivé země až v budoucnu při schvalování nějaké další unijní smlouvy. Média často citovala výrok Václava Klause, že se jedná o „kvadraturu kruhu“ (např. Právo 20.6.2009).

Většina zmínek o českém řízení červnové Evropské rady vyznívala neutrálně. Celkem 15 % příspěvků hodnotilo jednání týmu Jana Fischera pozitivně. Například Martin Shabu psal v týdeníku Euro o „poměrně suverénním vystupování české delegace vedené šéfem úřednické vlády Janem Fischerem“ (29.6.2009). O tom, že se podle sledovaných médií poslední summit českému předsednictví spíše vydařil, svědčí i titulky některých článků. Na ukázkou zmiňme tyto: „Češi uspěli hlavně díky úředníkům“ (HN 22.6.2009), „Summit bez české pachuti“ (tamtéž) a „Fischer sklízel chválu za summit EU“ (MF DNES 20.6.2009).

Autorem jednoho ze dvou ambivalentních příspěvků byl asistent předsedy Ústavního soudu Ludvík Matoušek, který na okraj sporu mezi prezidentem Klausem a premiérem Fischerem o mandát vlády při schvalování výše zmíněných záruk pro Iry napsal, že nadstandardní zacházení s Irskem porušuje rovnost členských států a jejich obyvatel. Matoušek se pak podivil, proč se Jan Fischer na tomto „obchodu“ podílí (LN 24.6.2009). Červnovou Evropskou radou se zabýval i politolog Lukáš Macek: „Dnes však začne nudný summit pod předsednictvím člověka, kterého většina účastníků uvidí poprvé (...) Summit bez ambicí v režii evropských institucí možná i něco vyřeší (...) Je smutné, jak málo se od hlavního ‚českého‘ summitu předsednictví očekává“ (MF DNES 18.6.2009).

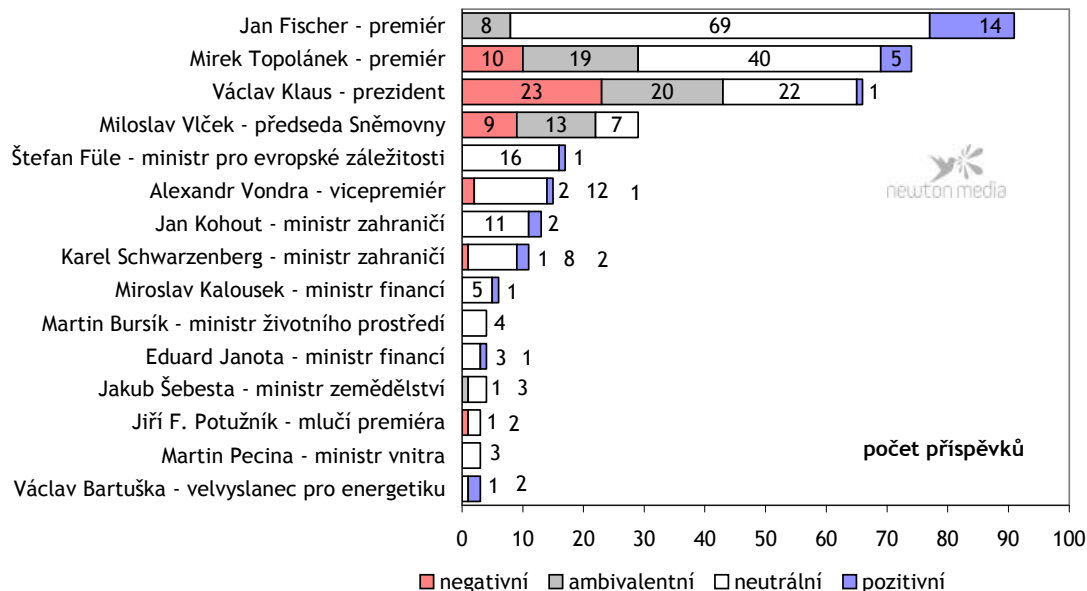
Mise Miloslava Vlčka na Blízký východ

Graf nalevo ukazuje, jak cestu M. Vlčka na Blízký východ hodnotily jednotlivé tituly. Graf napravo zachycuje poměr hodnotově zabarvené medializace dané kauzy ve všech sledovaných denících a týdenících.

Nečekaný poprask nastal kolem cesty delegace EU pod vedením šéfa Poslanecké sněmovny Miloslava Vlčka na Blízký východ. Vlčkovi spolupracovníci Jan Kavan a Vladimír Laštůvka se totiž sešli se zástupci palestinského hnutí Hamás, které se nachází na evropském seznamu teroristických organizací. Ambivalentní příspěvky k této kauze zpravidla poskytovaly Miloslav Vlčkovi prostor k vyjádření. Předseda Sněmovny se hájil, že se jeho spolupracovníci setkali s Hamásem za jeho zády, což označil za „podraz“ (např. Mladá fronta DNES 11.6.2009). Média si též všimla Vlčkova rozhodnutí ukončit spolupráci s oběma poradci (např. „Miloslav Vlček se zbavil Kavana a Laštůvky“, LN 19.6.2009). Autoři negativně zabarvených článků nahlíželi na vyznění Vlčkovy mise jako na další českou ostudu v očích Evropy (např. Marek Hudema v Reflexu 18.6.2009: „Katastrofa v Palestině“). Leckdy nebylo z informování českých médií patrné, zda je cesta Miloslava Vlčka na Blízký východ oficiální akcí českého předsednictví. Například Viliam Buchert v MF DNES konstatoval, že „Vlčkova delegace s předsednictvím nemá zas tolik společného“ (11.6.2009). Nicméně sám Miloslav Vlček Lidovým novinám řekl: „Cesta byla všem placena z prostředků, které jsou hrazeny z rozpočtu pro české předsednictví EU“ (17.6.2009). Jediné zastání našla Vlčkova mise u komentátora Práva Petra Uhla, který ocenil setkání s „lidmi z Hamásu“, neboť jen „jednání s Hamásem je cesta k míru“ („V Izraeli podporuje Vlček Obamu“ 11.6.2009).

Hodnocení aktérů českého předsednictví

Graf zachycuje nejčastěji medializované aktéry českého předsednictví s ohledem na jejich hodnocení. Do grafu byl zahrnut i premiérův mluvčí pro předsednictví Jiří F. Potužník. Medializace Jana Fischera je sledována od 10.4.2009, kdy monitorovaná média přinesla informace o jeho jmenování novým českým ministerským předsedou. Publicita Fischerových ministrů je sledována od 8.5.2009, kdy vládu jmenoval prezident Václav Klaus.

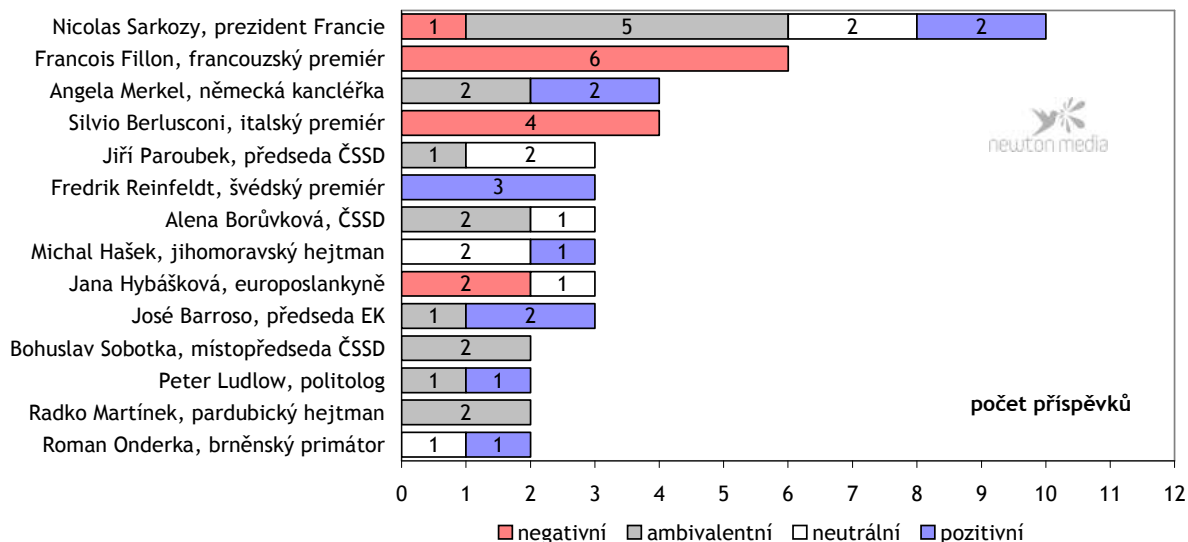
Z aktérů českého předsednictví se ve sledovaných médiích nejčastěji vyskytoval premiér **Jan Fischer**, jenž si zároveň připsal největší počet pozitivních hodnocení. Nejvíce kladných názorů na Fischerovo působení ve funkci šéfa Evropské rady bylo zaznamenáno v denících Právo (4 pozitivní příspěvky) a Hospodářské noviny (3 příspěvky). Nový český premiér sklízela chválu především za způsob, jakým se ujal role předsedajícího závěrečnému summitu v Bruselu. Týdeník Respekt například soudil, že „české předsednictví si za Fischera spravilo pověst“ (22.6.2009). Ambivalentní příspěvky většinou odkazovaly na jeho údajně slabý mandát řídit Evropskou unii. Autorem jednoho z nejednoznačných příspěvků byl komentátor LN Martin Weiss, jenž se pozastavil nad pochvalou Jana Fischera v podání Nicolase Sarkozyho: „Jestliže teď, když mu (evropskému předsednictví) šéfuje úřednický premiér bez vlivu, je Sarkozy spokojen, lze z toho vyvodit jediný závěr: Topolánek asi něco dělal správně, naopak včerejší pochvala vede k obavě, že někde na x-té stránce závěrů ze summitu se skrývá doklad o tom, že se Fischer nechal převálcovat“ (LN 20.6.2009).

Na druhé příčce žebříčku aktérů stanul expremiér **Mirek Topolánek**, jehož působení ve funkci šéfa Evropské rady média často připomínala. Z pozitivních vyjádření na Topolánkovu adresu uveďme například výrok bruselského politologa Petera Ludlowa, který vzpomínal na jarní ekonomický summit: „Byl velmi obtížný. Topolánkovi se však podařilo udržet unii pohromadě a zahrát Sarkozyho do kouta - musel se hájit, že není protekcionista“ (LN 20.6.2009). Naopak mediální obraz Mirka Topolánka poškozovaly fotky nahého muže s rozmazaným obličejem, na nichž je podle médií právě Topolánek trávící dovolenou ve vile Silvia Berlusconiho. Přestože expremiér Topolánek označil snímky za fotomontáž a přestože byly pořízeny více než před rokem, dávala některá média fotky do souvislosti s českým předsednictvím. Zatímco většina sledovaných titulů oceňovala Topolánkův vklad do řešení lednové plynové krize, komentátor Alexandr Mitrofanov to viděl opačně, když porovnával červnovou návštěvu Jiřího Paroubka u ruského premiéra Putina s Topolánkovým jednáním v Moskvě na počátku roku. „Paroubek se také v reakci na schůzku choval nesrovnatelněji důstojně než Topolánek v lednu. Žádný Vladimír Vladimirovič a já“, napsal A.Mitrofanov v deníku Právo (27.6.2009).

Nejkritizovanějším reprezentantem českého předsednictví byl tradičně **Václav Klaus**. Sledovaná média mu kladla za vinu zpochybňování významu českého předsednictví, jeho údajný podíl na pádu Topolánkovu kabinetu či boj proti Lisabonské smlouvě. České deníky též často poukazyvaly na kritiku českého prezidenta v evropském tisku.

Dva pozitivní příspěvky o velvyslanci pro energetickou bezpečnost **Václavu Bartuškoví** zmiňovaly zájem nastupujícího švédského předsednictví o jeho služby.

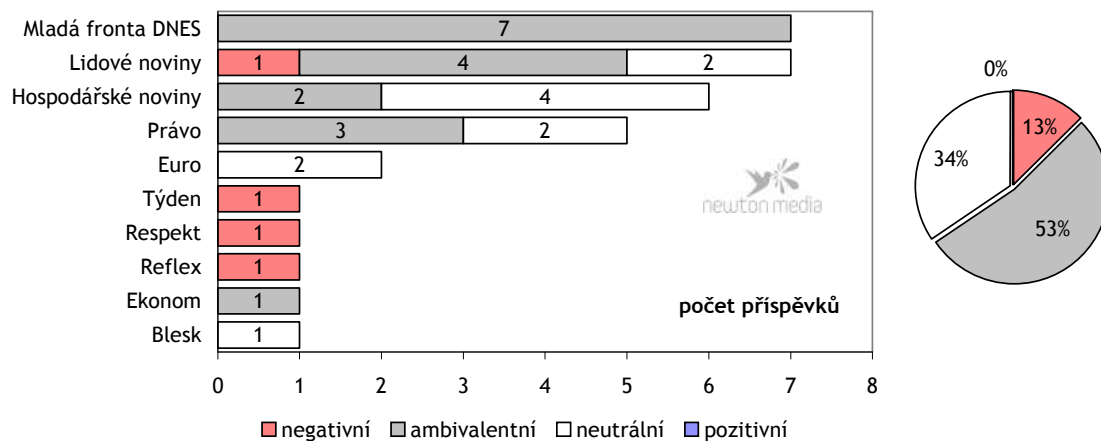
Osobnosti o českém předsednictví

Graf představuje osobnosti, které se ve sledovaných médiích nejčastěji vyjadřovaly k aktivitám spjatým s českým předsednictvím. Hodnotové zbarvení příspěvků se vztahuje k českému předsednictví. Do grafu byly započítány příspěvky, které citovaly danou osobnost přímo či nepřímo (seznámení čtenáře s jejím názorem, parafráze jejího výroku).

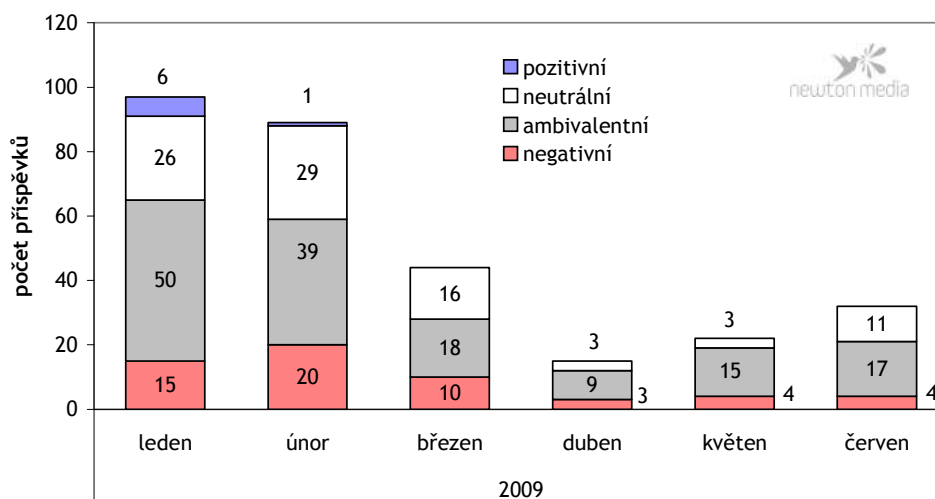
V závěru našeho předsednictví opět vzrostl zájem médií o názory francouzského prezidenta **Nicolase Sarkozyho**, jenž byl od počátku českého šéfování Evropské unii považován za jeho odpůrce. V červnu sledované tituly různým způsobem interpretovaly jeho chválu českého premiéra Jana Fischera. Zatímco Hospodářské noviny a týdeník Euro se zmínily pouze o samotné pochvalě za řízení bruselského summitu, další média připomínala druhou část Sarkozyho vystoupení před novináři, kdy s úsměvem tvrdil, že na Mirka Topolánka už si nepamatuje (např. MF DNES 20.6.2009). Roli francouzského prezidenta coby údajného největšího kritika českého předsednictví tentokrát suploval jeho premiér **Francois Fillon**, který zemi předsedající Unii kritizoval nepřímo. Francouzský ministerský předseda vyzdvihoval předcházející předsednictví v režii Nicolase Sarkozyho a naznačil, že takové vedení Unii nyní chybí. Podle něj se současný způsob řízení unijních záležitostí odrazil i v nízké účasti v červnových evropských volbách. Sledované deníky a týdeníky se ve čtyřech případech vrátily k výrokům **Silvia Berlusconiho**, jenž zpochybnil předpoklady nové české úřednické vlády předsedat EU. V případě švédského premiéra **Fredrika Reinfeldta** a jeho německé kolegyně **Angely Merkelové** média informovala o jejich chvále premiéra Jana Fischera za řízení posledního summitu pod českou taktovkou. Německá kancléřka se dále vyjádřila v ambivalentním duchu o končícím českém předsednictví: „(...) *nebylo jedno z těch nejsnadnějších... ale rozhodně to není tak, že bychom počítali hodiny, než předsednictví převezmou Švédové*“ (např. Euro 29.6.2009). **Jana Hybášková** kritizovala cestu zástupců evropských parlamentů vedených Miloslavem Vlčkem na Blízký východ. Zmíněná česká europoslankyně považovala tuto akci, během níž došlo k setkání s členy palestinského hnutí Hamás, za zbytečnou a ohrožující evropskou bezpečnost (např. Právo 11.6.2009).

Hodnocení Nicolase Sarkozyho v souvislosti s českým předsednictvím

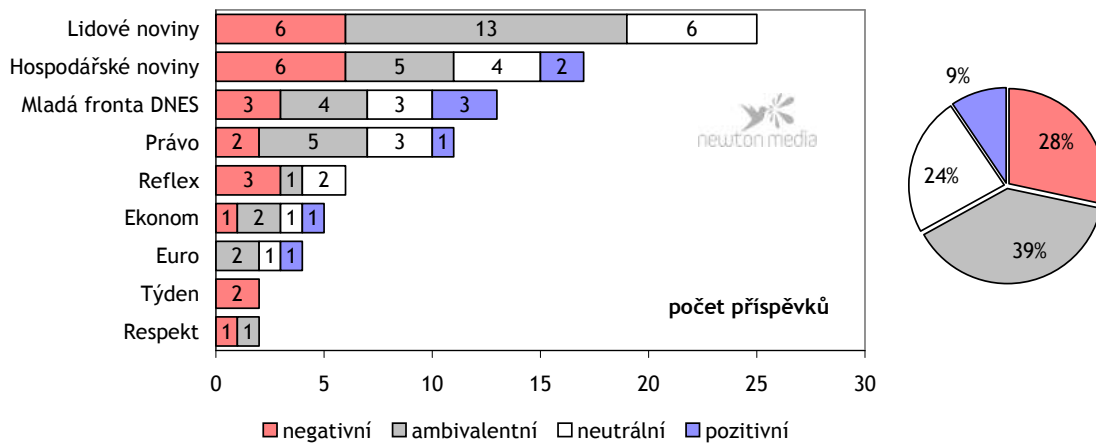
Graf nalevo ukazuje, jak jednotlivé tituly hodnotily aktivity francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho v souvislosti s českým předsednictvím. Výšečový graf napravo představuje poměr hodnotově zabarvené medializace N. Sarkozyho ve všech sledovaných denících a týdenících.

Jak již bylo výše řečeno, s koncem evropského předsednictví rostl zájem českých deníků a týdeníků o Nicolase Sarkozyho. Jednak se o to zasloužily jeho komentáře k závěrečnému summitu v Bruselu a jednak byl zmiňován v článcích hodnotících český půlrok v čele Evropské unie. V této souvislosti přicházela obvykle řeč na válku v Gaze a na boj našeho předsednictví proti protekcionismu, přičemž v obou případech se do jisté míry zkřížily zájmy českého vedení Unie a francouzského prezidenta.

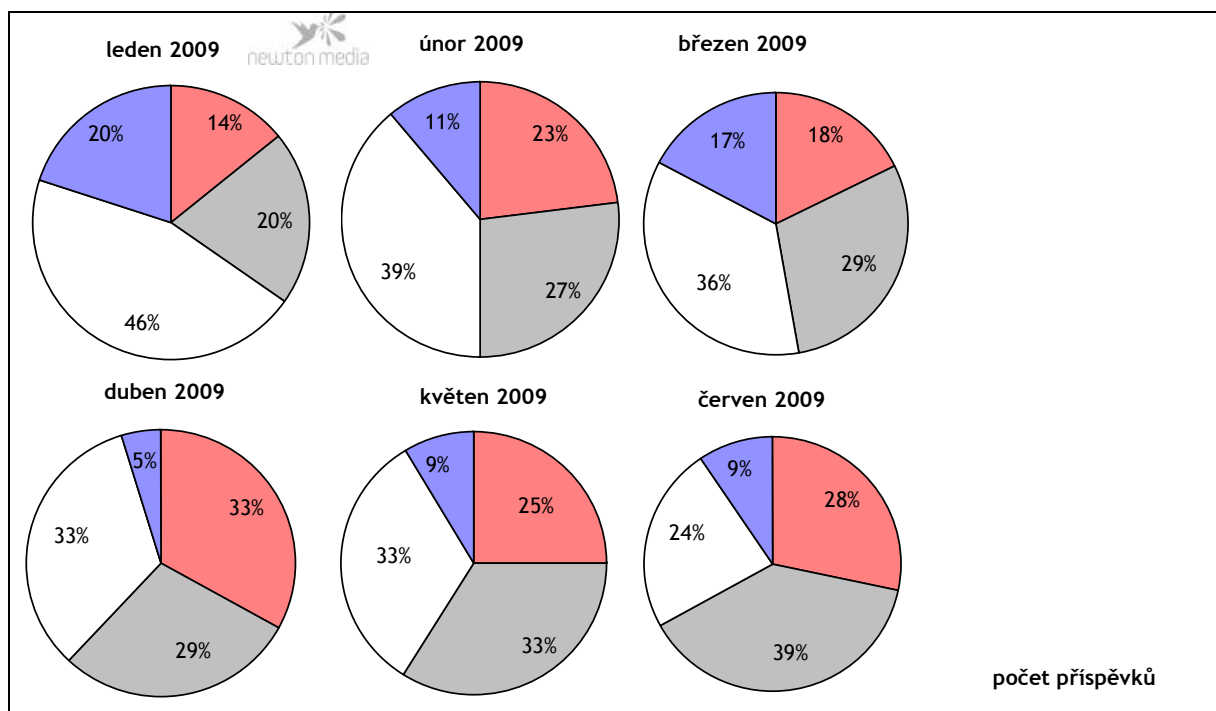

Graf ilustruje vývoj medializace Nicolase Sarkozyho v souvislosti s evropským předsednictvím ČR.

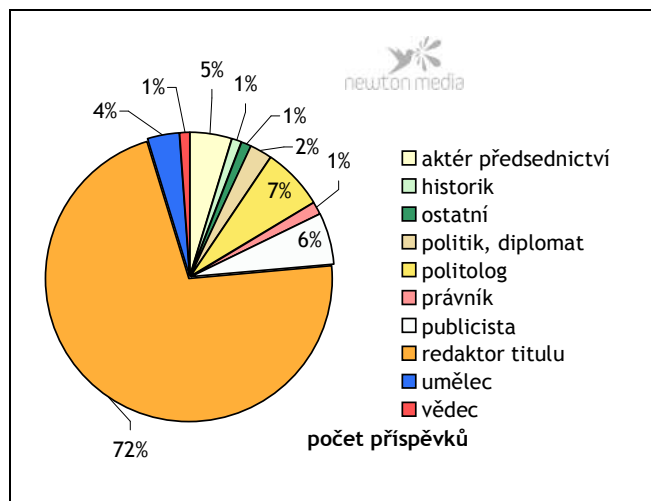
Medializace českého předsednictví v názorových příspěvcích

Graf nalevo znázorňuje, jak jednotlivé tituly psaly o českém předsednictví v názorových příspěvcích (glosy, komentáře, poznámky, sloupky). Graf napravo nabízí pohled na poměr hodnotově zabarvené medializace předsednictví v názorových příspěvcích sledovaných deníků a týdeníků. Do názorových příspěvků nebyly zahrnuty čtenářské dopisy.

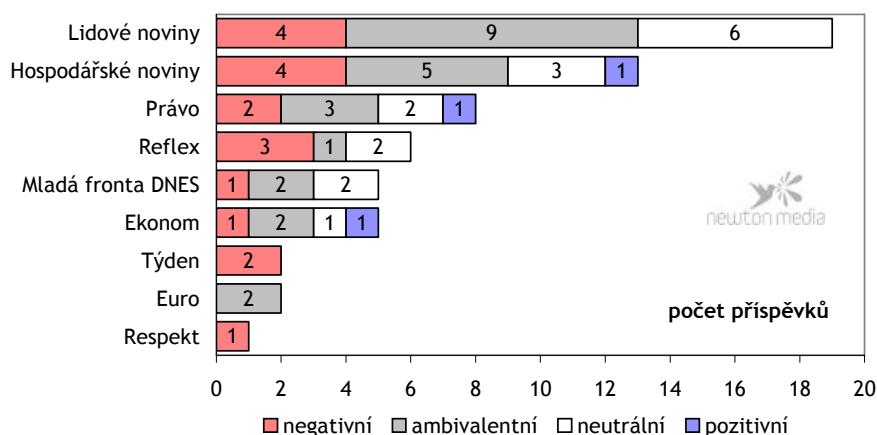
Graf porovnává poměr hodnotově zabarvené medializace českého předsednictví v názorových příspěvcích v jednotlivých měsících roku 2009.

Graf rozlišuje autory červnových názorových příspěvků podle jejich profese.

Mezi náměty negativně zbarvených komentářů opět převládlo poškození předsednictví pádem vlády. Autoři čtyř kritických komentářů cílili na Vlčkovu misi na Blízký východ (Respekt a Týden - shodně 15.6.2009, HN 17.6.2009 a Reflex 18.6.2009). Kromě výměny vlády v průběhu předsednictví Lidovým novinám vadily i postoj českého vedení Unie k volbám v Íránu (Zbyněk Petráček 18.6.2009) a heslo Evropě to osladíme (Ondřej Horák 27.6.2009). MF DNES a Hospodářské noviny se v jednom negativně laděném názorovém příspěvku vrátily k plastice Entropa. Deník Právo podrobil kritice Mirka Topolánka (Alexandr Mitrofanov 27.6.2009 - viz kap. Hodnocení aktérů českého předsednictví) a Václava Klause. Podle Petr Uhla se český prezident „chová bezohledně vůči svému úřadu, v němž zastupuje celou českou společnost a nyní dočasně i Unii“ (Právo 4.6.2009).

Z komentářů bilancujících české předsednictví stojí za zmínku text politologa Karla B. Müllera, jenž napsal: „Padlé předsednictví je dalším důkazem demokratické ngramotnosti politických elit, jež je také odrazem stavu celé společnosti. Nejsme schopni oddělit fázi reprezentace (českého předsednictví) od fáze vládnutí a kampaně. To je mimo jiné příčinou toho, proč Česko nemá konzistentní zahraniční politiku“ (MF DNES 30.6.2009).

Graf ukazuje, jaké hodnotové zbarvení měly červnové názorové příspěvky, jejichž autory byli kmenoví redaktori sledovaných titulů.

Zdroj: www.mediainfo.cz/sekce/temata.html